Poštnina plačana v gotovini.

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ◆ Naročnina Din 20·—, za nečlane Din 30·—; posamezna številka Din 2·— ◆ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III | Celje, dne 26. februarja 1932 | Štev. 5

Janko Kač:

Resnica o cepljenju hmelja

Članek »Cepljenje hmelja« v zadnji številki lista me je navdal z začudenjem. Že večkrat sem naletel po listih na članke strokovnjakov, kjer so zapisane trditve, ki pa nimajo nikake opore v dognanjih znanosti. Tako je nekoč nekdo nekje zapisal, da se dá turščica s pridom presajati, dočim je splošno znano, da taka presajena turščica nikoli ne dá zrnja. Drugi je zapisal, da je kostni superfosfat zato dražji od rudninskega, ker ima kostni poleg fosforja in apna še 5% dušika, dočim je dejstvo, da ima kostni superfosfat le malenkostne sledove dušičnatih primesi. Vedno sem se oglasil v obrambo znanstvene resnice k tem in sličnim krivim naukom in tudi k cepljenju hmelja ne morem molčati. Kar je namreč tu zapisal pisec o cepljenju hmelja, res presega meje zmotljivosti ter le kaže nepoznanje znanstvenih in praktičnih izsledkov o učinkih cepljenja. Ne gre mi pa pri tem za nič drugega, kakor za odvrnitev škode, ki jo more tak nauk povzročiti, če bi zapeljal našega naprednega željnega kmeta v zmoto. Časi so preresni, da bi begali naše hmeljarje s takimi fata morganami.

Kaj je torej resnice na cepljenju hmelja? Zgodba o hmeljarju Juraju Čaniju iz Petrovca je resnična. Ko je Čani objavil svoje poskuse, je tudi trdil, da se mu je posrečilo dobiti križanca. Ves znanstveni svet z znanim hmeljskim strokovnjakom inž. dr. Blattnyjem na čelu se je uprl temu zmotnemu naziranju neukega hmeljarja. Edini uspeh je imel Čani namreč v tem, da je že prvo leto dobil lep pridelek goldinga, kajti »križanec« ni bil prav nič drugega, kakor naš golding.

Zato se čudim, da more še kak strokovnjak zapisati tole: »Takoj prvi poskus je pokazal, da je cepljenje hmelja mogoče, da je pridelek glede kakovosti in svojstev na sredi med podlago in cepičem, da je križanec oplemenjen in da je prevzel najboljša sredstva od podlage in cepiča, kar dokazuje tudi okolnost, da je križanec v mnogo večji meri odporen proti peronospori. Ako je morda tudi med savinjskimi hmeljarji kdo, ki bi rad poskusil cepljenje hmelja na ta način, da skriža dve najboljši vrsti, ki jih ima, naj se ravna po naslednjih navodilih.« Ko pojasni način cepljenja hmelja, nadaljuje: »Prihodnjo pomlad, ko odgrnemo takšno (cepljeno) rastlino, dobimo od zavite trte cepiča večje število hmeljskih sadežev, ki imajo lastnosti križanca.«

Tako trdi pisec brez vsakih dokazov. Nad štiri tisoč let staro izkustvo in vsa dosedanja znanstvena dognanja pa pričajo soglasno brez vsakega dvoma, da ne more nikoli nastati iz cepljenega cepiča križanec. Znameniti rastlinar osemdesetletni vseučiliški profesor Molisch piše dosłovno: »Nikoli nisem mogel opaziti kakega bistvenega vpliva podlage ali cepiča; če so nastale izpremembe, so bile te le kvantitativne narave, ki so izvirale iz prehrane.« Temu pritrjujejo soglasno Strassburger, Vöchting, Winkler in drugi rastlinarji svetovnega slovesa, ki so osiveli v poskusih, ter vsa vrtnarska in sadjarska izkustva. (Molisch: Pflanzenphysiologie, Fischer 1921 l. c. stran 248.)

Prave križance je namreč mogoče dobiti le s križanjem cvetja, da se pomešajo že v zrnu lastnosti različnih staršev. Tudi pri hmelju delajo znanstveni zavodi Anglije, Nemčije, Francije itd. take poskuse z vzgojitvijo novih hmeljskih sort, za kar porabijo neizmerno dela in denarja. Kaj se

ne bi že davno vrgli na Čanijev način, ki je tako enostaven in po ceni, saj stane precepljenje celega hektara komaj 280 Din?! Pet let je že preteklo od Čanijevega poskusa in je že ves svet pozabil na ta samo po sebi zanimiv poskus. Zato je tem bolj čudno, čemu je zopet nekdo odkopal to že davno pokopano zadevo.

Narava sama je sicer res napravila nekaj malo nekakšnih križancev pri cepljenju, in sicer ne v cepiču samem, temveč so pognali ti križanci na sami cepilni zrastlini. Takim križancem pravi znanost chimere (šimere). Tudi umetno so jih poskušali dobiti, kar pa se je posrečilo morda le enkrat med milijoni brezuspešnih poskusov. Če bi hotel kdo med hmeljarji poskusiti to lepo in poučno zabavo, mu rade volje poslužim z nasvetom.

Sodim, da je bila moja dolžnost, da kot rastlinar odvrnem naše hmeljarje od brezplodnih cepilnih poskusov pri hmelju. Upam, da mi pisec tega ne bo zameril in ostal kljub temu tudi nadalje moj dober znanec. Če gre za resnico namreč, sodim, da ne smemo držati jezika za zobmi.

Strah nadprodukcije

Splošno je znana silna nadprodukcija vseh mogočih pridelkov in izdelkov — okolnost, ki povzroča vedno večji padec cen in s tem tudi vedno težjo gospodarsko krizo. Oglejmo si natančneje samo nekatere primere te silne nadprodukcije!

Pšenica. Neprodane pšenice iz lanskega leta je na svetu nič manj kot 193,765.000 ton. Če bi letos in prihodnje leto ne pridelali niti enega zrna pšenice, bi še vedno te ogromne zaloge za dve leti popolnoma krile svetovno potrebo. Medtem pa se računa, da bo letošnji svetovni pridelek pšenice znašal zopet nad 100,000.000 ton.

Sladkor. Zaloge neprodanega sladkorja znašajo 6,000.000 ton. K temu pa je treba računati še pridelek zadnje kampanje, nad 1,000.000 ton. Da bi se te ogromne zaloge izčrpale, bi bilo potrebno, da v tekočem letu porabi vsak človek na svetu povprečno vsaj pol kilograma sladkorja več kakor lansko leto.

Kava. Pridelek kave v letu 1931 se ceni na 26,000.000 vreč, to je v primeri s svetovno potrebo za 13,000.000 vreč, torej točno za polovico preveč. K temu pa je imela samo Brazilija konec aprila še neprodanih 20,000.000 vreč kave iz prejšnjih let. Brazilija je vpeljala izvozno carino na kavo, 135 Din za vrečo. Dohodki te carine se porabijo zato, da se neprodane zaloge kave pokupijo in uničijo; tako so še nedavno naenkrat 675.000 vreč kave enostavno sežgali in na ta način uničili.

Čaj. Dočim so zaloge čaja samo na Angleškem leta 1926 znašale le 147,000.000 funtov, so narasle preteklo leto že za 225,000.000 funtov. Da bi se te ogromne zaloge izčrpale, bi bilo neobhodno potrebno, da bi v tekočem letu vsak človek na svetu porabil povprečno dva funta čaja več kakor lansko leto.

Bombaž. Pridelek bombaža se ceni na leto 28,000.000 bal. Na podlagi dosedanje porabe in upoštevanja starih zalog je kaj lahko izračunati, da ga je nad 12,000.000 bal preveč. Ako bi iz teh prekomernih zalog stkali blago, bi ga bilo dosti za obleke vseh žensk na svetu za dve poletji.

Gumi. Že itak prekomerne zaloge gumija so v preteklem letu narasle za nadaljnjih 130.000 ton.

Baker. Zaloge neprodanega bakra so od julija 1930 narasle za nadaljnjih 96.000 ton.

Cin. Neprodane zaloge cina znašajo 60.000 ton in so samo v prošlem letu narasle za 28.000 ton.

Tako imamo veliko nadprodukcijo vsepovsod, ki pa postaja še vedno dan za dnem večja. Treba bo vse bolj energičnih ukrepov, da se ji napravi konec in tako človeštvo najde končno izhod iz te težke gospodarske krize.

Ivo Pirš:

Nekaj o ameriški prohibiciji

(Konec.)

Svojčas je zlasti duševno delavstvo in inteligenco Amerike razburila nenadna smrt Jamesa Farrella. Farrell je bil sin podpredsednika velike ameriške delniške družbe Union Pacific Railroad ter kljub svojim 27 letom že zelo znan pisatelj. Zdravnik dr. Charles Norris je ob smrti ugotovil zastrupljenje z alkoholom. Kako se je to zgodilo? Farrell je sedel s svojim dobrim prijateljem Leslie Thomasom, ki je bil tudi mlad umetnik, v svoji sobi, ko mu je naenkrat postalo zelo slabo ter je dobil silne bolečine. Njegov prijatelj ga je takoj dal prepeljati v bolnišnico, a vsa zdravniška umetnost je tu odpovedala. Po dveh urah je mladi in nadebudni Farrell izdihnil. — To je eden izmed neštetih slučajev alkoholnega zastrupljenja, ko ne gre za pijančevanje v velikem slogu, temveč za zauživanje malih količin zastrupljenega alkohola. Statistični urad v Washingtonu je v teku desetletnega obstoja prohibicije dognal okoli 30.000 takih smrtnih slučajev.

Kako je to mogoče? Zelo enostavno. Da bi se ljudje ne bali zgolj prohibicijskega zakona, temveč tudi zauživanja alkoholnih pijač v obče, so oblasti sistematično zastrupljale pijače, ki so

jih zaplenile tihotapcem. Tako so naravnost hotele, da bi nekaj ljudi radi zauživanja prepovedanih alkoholnih pijač umrlo in bilo tako drugim »svareč zgled«. Brez dvoma je tako postopanje povsem istovrstno z zločinstvom. Pomisliti je namreč treba, da so tako zastrupljene pijače nato razvažali po Ameriki v namenu, da jih porabijo v razne industrijske svrhe, zlasti v svrhe kemične industrije. Na ta način so dobili mnogi ljudje dostop do teh pijač in si jih bodisi tatinskim bodisi kakim drugim »nečastnim« potom vsaj deloma prisvojili. Da je tako res, kaže slučaj šestih Kanadcev, ki so letos skoro istočasno izdihnili radi zastrupljenja z alkoholom. Pri tej priliki je namreč ugotovil ameriški senator Reed, da je od 60 milijonov sodov (galon) uradno zastrupljenega alkohola prišlo med ljudstvo 10 odstotkov, in teh 10 odstotkov je zauživajoče deloma zastrupilo deloma oslepilo. Znan pojav je, da je v vseh državah na svetu najti javne uradnike in uslužbence, ki v svojem prevestnem izpolnjevanju službene dolžnosti mnogokrat ne vidijo, da delajo krivico tam, kjer bi morali deliti pravico, in so bolj papeški kot papež sam. Tako bo tudi v Ameriki. Podrejeni organi mnogokrat navodila državnih ustanov razumejo napak, potem pa v svoji gorečnosti za svetost zakona oslepe za zlo, ki ga njih početje povzroča.

Drugo je vprašanje obsodb radi prestopkov proti prohibicijskemu zakonu. Pri tem si moramo poklicati v spomin v začetku našega razpravljanja poudarjeno dejstvo, da je kazniva samo trgovina in prevažanje alkoholnih pijač, ne pa tudi pitje samo. Dalje moramo imeti pred očmi dejstvo, da padejo paragrafom v roke le nekaterniki, večji del grešnikov pa se zna roki pravice ogniti in se pred njo varno skrivati. Ob upoštevanju teh dveh dejstev pa je število obsodb radi prestopkov prohibicijskih odredb naravnost ogromno. Nič manj ko 80.000 oseb je bilo v prejšnjem uradnem letu obsojenih radi pregreškov zoper zakon o prohibiciji. Od teh jih je bilo zgolj v New Yorku 8256.

Znano je, da je šlo pri zadnjih volitvah predsednika Združenih držav v glavnem za dve gesli: ali bo predsednik »suh« ali bo »moker«, pri čemer je pod »suhim« razumeti pristaša prohibicije, pod »mokrim« pa protiprohibicijonista. Pri tej priliki je seveda za »mokre« igralo veliko vlogo vse, kar bi moglo dokazovati škodljivost prohibicijskega zakona. Med drugim so takrat ugotovili, da so kljub prohibiciji porabili v Združenih državah letno 3 milijarde 160,000.000 litrov piva, 440,000.000 litrov vina in 800,000.000 litrov žganja. Tako so trdili »mokri«. Da so imeli precej prav, dokazuje uradna ugotovitev, ki je dognala, da se je porabilo v zadnjem letu z Združenih državah tri in pol milijarde litrov alkoholnih pijač, kar znači, da pride na vsako osebo v Združenih državah letno nič manj kot 30 litrov.

Razno

Protestni shod proti previsokemu davku na pivo je priredila dne 10. pr. m. zveza hmeljarjev in zveza kmetijskih društev v Monakovem. Radi previsokega obdavčenja namreč vedno bolj pada konsum piva in je na ta način vedno bolj otežkočena prodaja hmelja in ječmena. Leta 1913 so potrebovale nemške pivovarne 17 milijonov stotov ječmena, leta 1924 še 14 milijonov, lani pa komaj 8·5 milijonov stotov. Na shodu se je zahtevalo najodločneje znižanje državnega in občinskega davka na pivo. Tudi v bavarskem parlamentu se je razpravljalo o davku na pivo in je poslanec dr. Schlittenbauer opozoril na okolnost, da je posledica visokega obdavčenja piva zmanjšanje konsuma in s tem seveda tudi porabe surovin; na ta način ostaja 100.000 stotov hmelja, 10 milijonov stotov ječmena in 4·5 milijona stotov slada neprodanih.

V Nemčiji je od 15. t. m. treba plačati pri uvozu nekaterih inozemskih pridelkov poleg carine tudi 2% prometnega davka. Med pridelke, za katere se mora plačati prometni davek, spada tudi hmelj.

V Italiji so tudi povišali davek na pivo, in sicer od 4 na 6·20 lir.

Uvoz in izvoz hmelja v Nemčiji. Po statističnih podatkih je znašal v letu 1931 izvoz hmelja iz Nemčije 22.098 stotov v vrednosti 7·34 milijonov nemških mark, dočim v letu 1930 le 12.975 stotov v vrednosti 5·25 milijonov mark. Največ hmelja so lansko leto izvozili Nemci v Belgijo (6084 stotov), potem v Dansko, Nizozemsko, Francijo, Japonsko, Ameriko, Brazilijo itd. Uvozilo pa se je leta 1931 v Nemčijo le 8794 stotov hmelja v vrednosti 2·08 milijonov mark, dočim leta 1930 še 19.039 stotov v vrednosti 4·75 milijonov mark. Uvozila je lansko leto v Nemčijo največ hmelja Češkoslovaška (4238 stotov), Jugoslavija (2444 stotov), Poljska (859 stotov) itd.

Najvišjo ceno po vojni je imel na nürnberškem tržišču hmelj v marcu 1924. Tedaj je bila povprečna cena za Hallertauski in Würtemberški hmelj 18 mark (241 Din) za 1 kg. Tudi leta 1926 se je še plačalo za hmelj po 10 mark (134 Din) za 1 kg. Potem pa je začela cena padati in je bila najnižja v juniju 1931, ko se je plačalo za Hallertauski in Würtemberški hmelj povprečno le 0·45 mark (6 Din) za kg.

Pivo in hmelj v Nemčiji. Produkcija piva in poraba hmelja v Nemčiji je bila naslednja:

leta	1913	piva	66,220.000	hl	hmelja	125.520 stotov
»	1923	»	28,230.000	»	»	64.930 »
»	1927	»	51,619.000	»	»	118.720 »
»	1929	»	58,078.000	»	»	113.560 »
»	1930	»	48,486.000	»	»	111.520 »

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Nobene bistvene spremembe. Sicer je nekaj zanimanja za manjše količine lanskega hmelja po nespremenjenih cenah, vendar le redko pride do zaključka.

Vojvodina: Položaj nespremenjen.

Češkoslovaška: Zadnjih štirinajst dni je bilo precej zanimanja na hmeljskem tržišču in prodanih skoro dnevno po 50—100 stotov hmelja. Tudi na deželi je kupčija nekoliko oživela. Kupujejo predvsem nemški izvoznicarji in domači trgovci. Cene so ostale sicer nespremenjene, pač pa je strogost pri presoji kakovosti blaga znatno popustila. Na tržišču notira prvovrstno blago 8—8·50 Din, dobro srednje 7—8 Din in slabo srednje 6—7 Din za kg. Na dezeli so se cene učvrstile in se plačuje sedaj že po 4·50—5·50 Din za kg, ker producenti niso več tako popustljivi. Javna znamkovalnica v Žatcu je dosedaj znamkovala 76.870 stotov žateskega hmelja pridelka 1931. — V ostalih čeških hmeljskih okolisih je tudi postalo zanimanje nekoliko živahnejše, cene pa so ostale nespremenjene ter notira hmelj iz Ustêka in Roudnice 4—5 Din, Dubski zeleni pa 3—4 Din za kg.

Nemčija: Živahnost na nürnberškem tržišču je nekoliko popustila in je zopet manj prometa. Trži se v prvi vrsti le srednji Hallertauski hmelj po 8—12 Din za kg. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in notira Hallertauski hmelj 6—16 Din, Tettnangski srednji in prav dobri 14—20 Din, Spaltski 7—18 Din, gorski (Hersbruck) 4—13 Din in prvovrstni Badenski 13 do 14 Din za kg. Zaključna tendenca je sicer mirna, vendar čvrsta. — Dne 19. t. m. se je vršilo v Münchenu posvetovanje zastopnikov hmeljarskih društev, včlanjenih pri S. H. B., glede mednarodnih pogajanj v Ženevi. Na programu je še nadaljnje skrčenje nasadov.

Poljska: Vsa poročila izostala.

Francija: Položaj docela nespremenjen.

Belgija: Tržišče je prejkoslej zelo mirno in dejansko skoro brez prometa. Nominalno so ostale cene skoro nespremenjene ter notira letnik 1931 Alost 11 do 12 Din in Poperinghe 7—8 Din, letnik 1932 pa terminsko Poperinghe za oktober-november 10—11 Din za kg.

Anglija: Na tržišču je sicer nekaj več zanimanja in povpraševanja, toda zaključkov in prometa še vedno malo. Trži se še največ prvovrstno izbrano blago, predvsem Fuggles po 16—30 Din in Golding po 24—32 Din za kg. Splošno pa se plačuje za letnik 1931 po 11—28 Din, letnik 1930 po 10—16 Din in letnik 1929 po 2—5 Din za kg. Cene se nagibljejo v korist kupcem. Neprodanega je še 40% lanskega pridelka.

Amerika: Položaj v glavnem nespremenjen, le semtertja se pokaže nekaj več zanimanja in prometa. Tudi cene so ostale skoro nespremenjene in notira letnik 1931 prvovrstno izbrano blago 16—19 Din in slabše 14—16 Din, letnik 1930 prvovrstno izbrano blago 16—17 Din in slabše 13—15 Din, letnik 1929 pa 10 do 12 Din in starejši letniki 8—10 Din za kg. Tržita se še največ prvovrstni izbrani Oregon in Sonoma letnika 1932 po 12—13 Din za kg.

Za razvedrilo

Zamotano.

»Ni pravila brez izjeme, je edino pravilo brez izjeme, in zato edina izjema pravila ‚ni pravila brez izjeme'.«

Točno.

Tujec: »Kje je v tem mestu gledališče?«
Domačin: »Na Gledališkem trgu.«
Tujec: »Kje pa je Gledališki trg?«
Domačin: »No, pri gledališču vendar!«

V šoli.

»Imenujte mi kak dokaz, da je zemlja res okrogla.«
»Globus.«

Med prijatelji.

A.: »Sedaj si lahko zadovoljen, omožil si že obe hčeri.«
B.: »To že, toda ženo imam še.«

Nesporazumljenje.

Berač: »Prosim vas, dragi gospod, ali nimate kakih starih hlač zame!«
Gospod: »Tozadevno se morate obrniti na gospo.«
Berač: »Tisto že, toda jaz bi vendar imel rajši moške hlače.«

Prvi proces.

A.: »Pomisli, mladi Koren je že samostojen odvetnik. Včeraj je imel svoj prvi proces.«
B.: »Tako?«
A.: »Seveda — njegov krojač ga je tožil.«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera
Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje
(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881 **Ustanovljena leta 1881**

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

Kmetijske družbe

v Celju (pri kolodvoru)

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. **proti požaru, streli in plinski razstrelbi:** poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. **proti razbitju in razpoki:** zvonove, steklo;
3. **v življenjskem oddelku:** na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na **Podružnico Vzajemne zavarovalnice,** palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome državne vinske poskušnje na Dunaju l. 1909 in Kmetijske razstave v Ljubljani l. 1926

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE

LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski posojilnici ne plačajo rentnega davka — Stanje vlog nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj jé kot volk!

Za lepo zelene in težke kobule jajčaste oblike, z mnogo aromatične hmeljne moke, rabi

DUŠIK, FOSFORNO KISLINO, KALIJ IN APNO

To hrano dodamo hmelju v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Izdaja konzorcij „Slovenskega hmeljarja", predstavnik Alojzij Mihelčič, župan in posestnik, Celje-Breg. Odgovorni urednik dipl. ing. Janko Dolinar, Celje. Tiska Mohorjeva tiskarna (Fran Milavec) v Celju